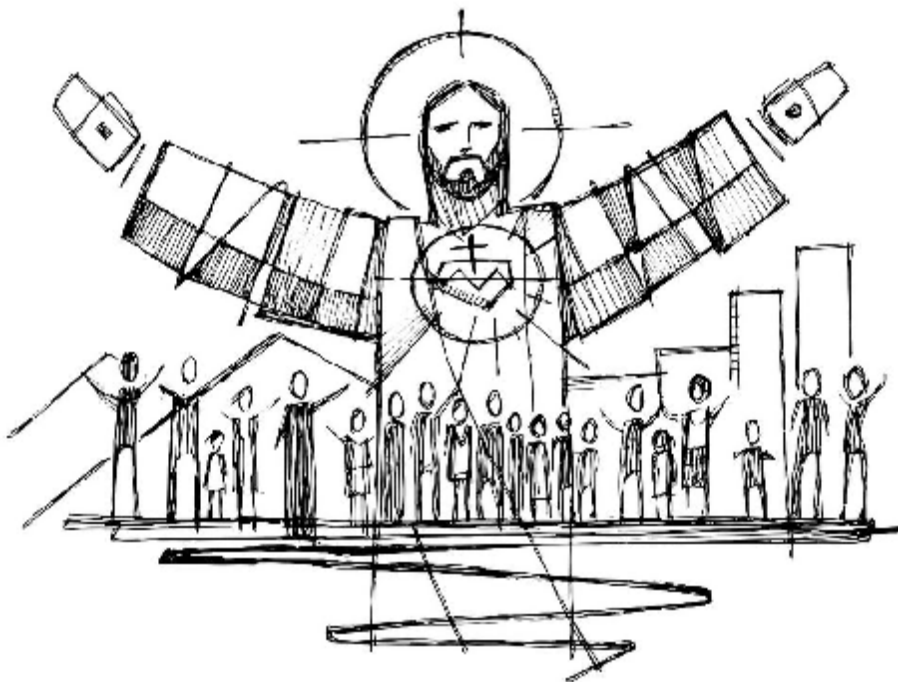

VELIKONOČNÍ DOPIS

Českobratrská církev evangelická, Praha – Jižní Město
Kostel Milíče z Kroměříže

Velikonoce 2021

Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval - vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. Odevzдал jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti.

1. Korintským 15,1-5

Milí přátelé, sestry a bratři, mnoho lidí dnes nemá ani tušení, co znamenají Velikonoce. Spojují s nimi jen pár dní volna, koledu a pomlázku, obarvená vejčička a čokoládové zajíčky, mazance a nádivku s kopřivami. Jenže to je málo, moc málo. Tohle nejsou Velikonoce, ale jen trocha jarního folklóru.

Ten, pro koho Velikonoce neznamenaají nic víc, vlastně vůbec nic neví, co Velikonoce jsou. A kdo neví, co jsou Velikonoce, ten neví, co je skutečný život a mívá se s ním. Kdo neví, co jsou Velikonoce, pro toho je jedinou perspektivou a jistotou jeho existence nemoc a smrt a hrob.

Kristus vstal z mrtvých. To jsou Velikonoce. Skutečnost pro mnohé neuvěřitelná a nepravděpodobná. Zní to spíše jako pohádka, fikce nebo fantazie, než jako fakt a realita. Copak je možné, aby někdo doopravdy mrtvý znovu ožil? Lidé říkávají: „Co smrt a hrob jednou vezme, to už nikdy nevydá.“ Nebo: „Nikdo se odtamtud nevrátil.“

Na to mohu a musím říci: „Ale vrátil. Právě že vrátil. Jeden se vrátil, smrt ho musela vydat. Kristus vstal z mrtvých.“ O tom jsou Velikonoce. To je velikonoční zvěst a radost, pravda a naděje.

Ježíšův hrob byl v neděli ráno prázdný. Jistě, prázdný hrob sám není důkazem vzkříšení. Ale pak se učedníci se Vzkříšeným Ježíšem setkali. A toto setkání s ním docela proměnilo jejich život. Při setkání se Vzkříšeným získali jistotu, že opravdu byl vzkříšen a žije. Že hrob je prázdný proto, že Ježíš vstal z mrtvých.

Díky setkání se Vzkříšeným se začala v jejich životě projevovat velikonoční změna. Skupina bázlivých a vylekaných Ježíšových učedníků se schovávala za zamčenými dveřmi ze strachu, aby třeba neskončili stejně špatně jako jejich učitel.

Najednou je vzkříšený Ježíš – navzdory zamčeným dveřím – mezi nimi. Žádný přízrak, halucinace nebo jen vzpomínka, jak se to snaží někteří vykládat. Vzkříšený a živý Ježíš. Ukazuje jim své rány. A říká: „Pokoj vám!“ A učedníci vědí: Ježíš žije! A všechno je najednou jiné.

Těch pár původně ustrašených a vyděšených lidiček začíná všude rozhlašovat, že Ježíš vstal z mrtvých a že žije. A jsou ochotni kvůli tomu snášet posměch, útrapy, bití, věznění, jsou ochotni dát i vlastní život. Netrvá dlouho a je toho plný svět. Dobré a radostné zprávy o tom, že Ježíš vstal z mrtvých a žije.

Tohle považují za nejsilnější argument pro vzkříšení. Tuto radikální změnu v životě těch, se kterými se Vzkříšený setkal. Tato změna a její důsledky jsou dobře viditelné a doložitelné.

Ježíš žije. Tohle poznali. Setkali se s ním. A to je proměnilo. Beznaděj se proměnila v naději, která nese celý život. Smutek se proměnil ve velkou radost, která všechno prostoupila. Strach se proměnil v odvahu, kterou je potřeba ke

svědectví o Ježíši. Temnota se proměnila ve světlo, které všechno prozářilo. Nejistota a pochybnosti se proměnily v jistotu, že Ježíš žije.

To je změna, kterou přinesly Velikonoce. Co vypadalo jako definitivní a absolutní, se proměnilo v dočasné a přechodné. Konečná stanice se změnila v přestupnou zastávku. Smrt vystřídal život. Všechno se změnilo díky tomu, že Ježíš vstal z mrtvých.

A díky tomu, že jeho vzkříšení se týká také nás. Všech, kdo v Krista uvěřili a přijali ho za svého Spasitele a Pána. V jeho vzkříšení je radost a naděje. Pro všechny smutné a truchlící, pro všechny, kdo mají strach z nemoci a ze smrti, je tu ujištění: Velikonoce přinesly změnu. Nemoc už nemá poslední slovo. Smrt už nemá poslední slovo. Kristus vstal z mrtvých – a my vstaneme spolu s ním.

Pro všechny bojácné a skleslé na mysli, pro všechny, kterým nestačí síly, je tu ujištění: Velikonoce přinesly změnu. Pro Ježíše neexistuje žádný beznadějný případ, nevyřešitelný problém, něco, co nezvládne. Ježíš zvládl i smrt.

Pro všechny, kdo něco v životě pokazili a nezvládli, kdo se provinili, pro všechny, které trápí svědomí, je tu ujištění: Velikonoce přinesly změnu. Ježíš odpouští hříchy, protože ty s ním zemřely na kříži. A my díky tomu můžeme žít, přijmout jeho pokoj a radost, sílu k novosti života.

Velikonoce přinesly změnu a zvrát: život místo smrti. Bez Velikonoc přijde po životě smrt. Velikonoce otevřely a umožnily život i za branou smrti.

Jestli Ježíš, jehož smrt na kříži vypadala jako naprostý zmar a krach, opravdu zase žije, jestli vstal z mrtvých a hrob zůstal prázdný, znamená to, že to nebylo ztroskotání a fiasko. Vzkříšení vrhá docela nové světlo na jeho kříž. Kříž v tom případě není porážka a prohra, ale vítězství nad hříchem a ďáblem a smrtí, které ukazují právě Velikonoce.

Díky tomu, že Ježíš vstal z mrtvých, platí, že zemřel za nás a pro nás. A platí díky tomu, že s sebou vzal na smrt naši vinu, aby nás od ní osvobodil. A platí díky tomu, že skrze jeho smrt a vzkříšení mohou všichni, kdo v Ježíše uvěří, mít odpuštění a věčný život. To vše ukazují Velikonoce, teprve díky nim je to jasné. Takhle velká změna přišla na Velikonoce.

Skutečné Velikonoce – to je vzkříšený Ježíš. Vzkříšený Ježíš, který dává odpuštění, naději, radost, pokoj, naplněný život, dává útěchu, smysl života, oporu, pomoc, moudrost, budoucnost, dává věčný život. Přijměte jeho nabídku.

Ježíš žije. I dnes je to možné zakusit. I dnes se vzkříšený a živý Ježíš setkává s lidmi. Setká se s každým, kdo ho o to požádá a kdo o to prosí.

Přeji vám všem požehnané Velikonoce naplněné radostí ze setkání se vzkříšeným Spasitelem a Pánem, s živým Ježíšem Kristem.

Michal Šourek, farář

Velikonoční radostná a dobrá zpráva o vzkříšení Ježíše Krista
Matoušovo evangelium 28,1-10

Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu. A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil s nebe, odvalil kámen a usedl na něm. Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strážci byli strachem bez sebe a strnuli jako mrtví. Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojďte se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.“ Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům. A hle, Ježíš je potkal a řekl: „Buďte pozdraveny.“ Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“

Nepůjdu hledat hrob a kámen odvalený.
Vím, že můj živý Pán mezi mrtvými není.
Vím, že můj živý Pán vylomil osten smrti.
S tebou je, Otče náš, jednou se pro nás vrátí.

Kdyby Pán Ježíš nebyl živ, nedal nám prožít blízkost svou,
byla by smrt čím kdysi dřív a my jen truhlou prázdných slov.

S tebou je, Otče náš, proto je navždy s námi.
Jen ten, kdo tebe má, ví, co je zmrtvýchvstání.

